

Sygn. akt VIII C 633/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kielcach Wydział VIII Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Agnieszka Kierkowska

Protokolant Agnieszka Tomak

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015 roku w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)Funduszu (...)z siedzibą w K.

przeciwko W. R.

o zapłatę

I. oddala powództwo,

II. zasądza od (...)Funduszu (...)z siedzibą w K. na rzecz W. R. kwotę 2.952 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote) tytułem kosztów procesu obejmujących wynagrodzenie adw. A. W. za pomoc prawną udzieloną z urzędu pozwanemu W. R..

SSR Agnieszka Kierkowska

Sygn. akt VIII C 633/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 listopada 2012 roku wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie Wydział VI Cywilny strona powodowa – (...)Fundusz (...)z siedzibą w K. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od W. R. kwoty 20.712,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym od dnia 30 listopada 2012 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu żądania strona powodowa podniosła, że w wyniku zawartej z (...) Bank (...) S.A. w W. umowy przelewu wierzytelności z dnia 24 września 2012 roku, powód nabył wierzytelność przysługującą (...) Bank (...) S.A. w W. przeciwko W. R. z tytułu umowy o kredyt odnawialny. Powód wskazał, że pozwany zawarł z wierzycielem pierwotnym (...) Bank (...) S.A. w W. umowę o kredyt odnawialny z dnia 19 października 2005 r. Wymagalne zadłużenie W. R. wobec (...) Bank (...) S.A. w W. wynikające z tej umowy na dzień wniesienia pozwu w niniejszej sprawie wynosi 20.712,30 zł, w tym: kwota 15.146,24 zł tytułem należności głównej wynikającej z niespłaconego kapitału udzielonego kredytu, kwota 269,73 zł tytułem odsetek ustawowych od należności głównej za okres od następnego dnia po przelewie wierzytelności do dnia złożenia pozwu i kwota 5.296,33 zł tytułem odsetek umownych oraz kosztów dodatkowych naliczonych przez bank do dnia przelewu wierzytelności. Pomimo skierowanego do pozwanego wezwania do zapłaty W. R. do dnia wniesienia pozwu nie zapłacił powodowi tej należności. (k.2-3, k.16-22).

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 12.12.2012r. sygn. akt VI Nc-e 2050279/12 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo w całości wraz z kosztami procesu w kwocie 2.659,00 zł.(k.4)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany W. R. zaskarżył go w całości i wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany podniósł, że nie łączyły go nigdy z powodem żadne stosunki zobowiązaniowe. Zdaniem pozwanego powód nabył od osoby trzeciej nieznaną W. R. wierzytelność, która mogła ulec przedawnieniu. W związku z powyższym pozwany podniósł zarzut przedawnienia całości roszczenia powoda objętego żądaniem pozwu w niniejszej sprawie.(k.4v)

Postanowieniem z dnia 19.02.2013r. sygn. akt VI Nc-e(...)referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty z dnia 12.12.2012r. w całości oraz przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kielcach.(k. 8)

W dalszych pismach procesowych z dnia 22 października 2013 roku (k.105-110) i z dnia 14 lutego 2014 roku (k.159-161) powód (...) Fundusz (...)z siedzibą w K. podtrzymał żądanie pozwu w całości. Wskazał on, że pozwany co do zasady nie kwestionuje istnienia zobowiązania jak i okoliczności faktycznych przedstawionych przez powoda w treści pozwu, przyznając że zawarł umowę kredytu odnawialnego. Co więcej pozwany przyznał, iż doprowadził do sytuacji, iż przekroczył przyznany przez bank limit kredytu odnawialnego. Jednakże zdaniem pozwanego swoje zadłużenie wobec banku spłacił, dokonując wpłat na inny rachunek bankowy, czego jednakże w żaden sposób nie wykazuje. Powód zarzucił, że pozwany nie przedstawił w niniejszej sprawie dokumentów potwierdzających utworzenie rzekomo nowego rachunku technicznego na spłatę kredytu odnawialnego, nie pamięta danych pracownika banku, który rzekomo „zmusił” go do założenia nowego rachunku bankowego, żadnych wpłat, chociażby na nowoutworzony rachunek, nie przedstawił. Powód wskazał, że z treści korespondencji pochodzącej od (...) S.A., np. w treści wypowiedzenia umowy kredytu odnawialnego, czy wezwań do zapłaty, nie wynika inny numer rachunku do spłaty zadłużenia, aniżeli wskazany w treści umowy kredytowej, zatem twierdzenia pozwanego w przywołanym wyżej zakresie uznać należy za bezzasadne. Niemniej, z uwagi na podniesiony przez pozwanego zarzut spełnienia dochodzonego roszczenia za uzasadniony należy uznać wnioski o zobowiązanie pozwanego do przedłożenia dokumentów potwierdzających ów spłatę, pod rygorem pominięcia podniesionych zarzutów. Powód wskazał, że potwierdzenie wysokości spłaty zadłużenia i ewentualna spłata kredytu odnawialnego przez pozwanego będzie wynikać z historii rachunku bankowego do którego kredyt odnawialny był przypisany. Jako że strona powodowa będąca cesjonariuszem dochodzonej wierzytelności nie ma uprawnień do uzyskania od (...) SA danych objętych tajemnicą bankową, tj. m.in. danych w postaci historii rachunku pozwanego, na którym ewidencjonowano dokonywane przez pozwanego spłaty kredytu odnawialnego, które może uzyskać wyłącznie pozwany jako strona umowy zawartej z bankiem, powód wniósł o zobowiązanie pozwanego do złożenia stosownego wniosku do (...) SA, albo udzielenia przez pozwanego zgody na piśmie na pozyskanie przez Sąd od banku danych w postaci historii spłat zobowiązania zaciągniętego przez pozwanego w postaci kredytu odnawialnego o numerze (...). Odnosząc się do kwestionowania przez pozwanego skuteczności zawartej umowy cesji umowy przelewu wierzytelności przysługującej wobec pozwanego, tj. umowy cesji z dnia 24 września 2012 r., powód podniósł, że już w treści uzasadnienia uzupełnionego pozwu wskazał on okoliczności faktyczne towarzyszące zawarciu wskazanej umowy. Niemniej odnosząc się do zarzutów pozwanego powód wskazał, iż integralną częścią umowy cesji zawartej w formie pisemnej między powodem a (...) SA jest postać trwałego zapisu na płycie CD, zawierającej załączniki w postaci wykazów dłużników - tj. wykazów wierzytelności objętych umową, w tym wierzytelności przysługujące cedentowi względem pozwanego, do którego postanowienia wskazanej umowy odwołują się w sposób bezpośredni, podczas gdy zapis ten jest zabezpieczony kluczem dostępu (...). Załączony do pozwu wydruk z płyty CD stanowiący wyciąg z listy wierzytelności wszystkich dłużników dotyczy właśnie indywidualnie oznaczonej wierzytelności przysługującej wobec pozwanego stanowi oryginał, podczas gdy stronie pozwanej jako załącznik do odpisu pozwu przekazano kserokopię tego wydruku. Obowiązujące przepisy nie nakładają na stronę postępowania cywilnego obowiązku przedkładania do odpisu uwierzytelnionych kopii dokumentów, a za odpis obszerne już w tym zakresie orzecznictwo sądów powszechnych i Sądu Najwyższego uznaje również kserokopię pisma procesowego, jak i załączników do niego. Powód podniósł, że przedłożony do akt sprawy dokument umowy

przelewu wierzytelności został uwierzytelniony za zgodność z oryginałem stosownie do obowiązujących w tym zakresie przepisów, przez pełnomocnika profesjonalnego - radcę prawnego - reprezentującego w sprawie stronę powodową. Powyższe zdaniem powoda nakazuje uznać zarzuty pozwanego, co do kwestionowania skuteczności zawartej przez powoda umowy przelewu wierzytelności, uzasadniającej legitymacje procesową czynną powoda w niniejszej sprawie za bezzasadne. Powód podniósł także, że jako bezzasadny uznać należy podniesiony przez pozwanego w sprzeczności od nakazu zapłaty zarzut przedawnienia roszczenia objętego żądaniem pozwu. Powód wskazał, że zgodnie z treścią art. 118 k.c. w niniejszej sprawie ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia roszczeń powoda. (...) Bank (...) S.A. w W. wystosowała do pozwanego w dniu 16 lipca 2011 r. wypowiedzenie umowy kredytu odnawialnego oraz wezwanie do zapłaty, które pozwany otrzymał w dniu 4 września 2011 roku, zatem roszczenie stałoby się przedawnione dopiero we wrześniu 2014 r.. Tymczasem pozew w niniejszej sprawie został złożony w dniu 30 listopada 2012 r., a zatem znacznie przed upływem terminu przedawnienia.

W piśmie procesowym z dnia 23 lipca 2013 roku (k.99-100) oraz z dnia 5 lutego 2014 roku (k.152-155) pozwany W. R. podtrzymał swoje stanowisko w sprawie i wskazał, że dołączona do pozwu zbiorcza umowa przelewu wierzytelności z dnia 24 września 2012 roku nie wymienia pozwanego, jako rzekomego dłużnika i w ocenie pozwanego nie doszło do skutecznego przelewu wierzytelności. Nie może być zatem mowy o wstąpieniu powoda w prawa przysługujące cedentowi - tj. (...) Bank (...) S.A. w W.. Pozwany wskazał ponadto, że brak wpływu środków na rachunek oszczędnościowo rozliczeniowy (...) spowodowany był wprowadzeniem pozwanego w błąd przez pracownika (...) Bank (...) S.A. w W., który zaproponował pozwanemu otworzenie nowego konta do wpłat udzielonego wcześniej pozwanemu kredytu hipotecznego, co nie musiało nastąpić, bowiem nie było takiej potrzeby. Regularny wpływ środków na konto bankowe nr (...), został w ten sposób zniweczony poprzez zamierzone działanie pracownika w/w banku, który wprowadził pozwanego w błąd z zamiarem wyzyskania tego błędu w postaci braku wpływu środków na konto, a co za tym idzie otworzyło (...) Bank (...) S.A. w W. drogę do wypowiedzenia umowy kredytu odnawialnego. Zdaniem pozwanego takie działanie banku było swego rodzaju nadużyciem prawa podmiotowego, które nie korzysta z ochrony, jako działanie sprzeczne ze społeczno gospodarczym przeznaczeniem oraz zasadami współzycia społecznego. Pozwany bowiem przez w/w konto dokonywał wpłat, z których część była przeznaczona na obsługę zobowiązań wynikających z umowy kredytu odnawialnego, zaś pozostała część przeznaczona była na spłatę rat udzielonego kredytu hipotecznego. Pozwany wskazał nadto, że kwota limitu kredytu odnawialnego została przekroczona jedynie o kwotę 113, 79 zł., co stanowi znikomy procent w stosunku do udzielonego limitu kredytowego w wysokości 15.000 złotych. Skoro bank ustanowił w/w limit, to w ocenie pozwanego nie powinno dojść do wypłaty, za pośrednictwem bankomatu, kwoty ponad ustalony limit. Pozwany wskutek braku (utruty) pracy nie był już atrakcyjnym klientem banku, który dokonywał wcześniej wielotysięcznych miesięcznych wpłat na konto rozliczeniowe, będąc posiadaczem tzw. (...) Pomimo utraty pracy pozwany dalej regularnie dokonywał wpłat na w/w konto, zapewniając tym samym obsługę kredytu odnawialnego. Zamierzone (sugestywne) działanie i wprowadzenie w błąd pozwanego miało na celu spowodować to, iż na koncie rozliczeniowym nie pojawiały się środki, pomimo regularnych i dalszych wpłat na inne konto w tym samym banku, utworzenie którego zasugerował pozwanemu pracownik (...) Bank (...) S.A. w W.. Pozwany zarzucił, że zgodnie z par 10.2 umowy rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego (...)z dnia 19.10.2005r. (...) S.A. miał prawo pobierania należności z tytułu kredytu odnawialnego z innych rachunków Posiadacza rachunku prowadzonych przez Bank. Takim rachunkiem jest zaś bez wątpienia założony przez pozwanego w (...) Bank (...) S.A. w W. rachunek bankowy nr (...). Zatem na podstawie w/w zapisu umowy Bank miał możliwość pobrania należności z tytułu niedopuszczalnego przekroczenia limitu, czego Bank nie uczynił mając korzystną perspektywę - ewentualną podstawę do wypowiedzenia umowy kredytu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo rozliczeniowym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 grudnia 2004 r. pomiędzy (...) Bank (...) S.A. w W. a W. R. zawarta została umowa rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego (...). W ramach tej umowy (...) Bank (...) S.A. w W. zobowiązała się do otwarcia i prowadzenia na rzecz W. R. rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego (...) o numerze (...), zaś W. R. zobowiązał się do zapewnienia systematycznych wpływów na ten rachunek bankowy w okresach 1-miesięcznych w wysokości nie niższej niż 4.500 zł.

Dowody : umowa rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego (...) z dnia 28.12.2004r. (k.45-47), oświadczenie o poddaniu się egzekucji (k.48), potwierdzenie otwarcia rachunku bankowego (k.49), karta posiadacza rachunku z dnia 28.12.2004r. (k.50-51), wyciąg z taryfy prowizji i opłat bankowych w (...) S.A. dla posiadaczy rachunków oszczędnościowo – rozliczeniowych (k.52-53)

W dniu 26 stycznia 2005 roku pomiędzy (...) Bank (...) S.A. w W. a W. R. zawarta została umowa o wydanie i używanie karty (...). W ramach tej umowy (...) Bank (...) S.A. w W. zobowiązała się, na zasadach i warunkach określonych w umowie i Regulaminie wydawania i używania kart debetowych dla osób fizycznych, do wydania W. R. karty (...), ważnej do ostatniego dnia miesiąca wskazanego na karcie jako termin ważności karty, z dziennym limitem wypłat gotówki w wysokości 1.000 zł oraz z dziennym limitem operacji płatniczych w wysokości 2.000 zł.

Dowody : umowa o wydanie i używanie karty (...) z dnia 26.01.2005r. (k.54-55), wyciąg z taryfy prowizji i opłat bankowych w (...) S.A. dla posiadaczy rachunków oszczędnościowo – rozliczeniowych (k.56-57), potwierdzenie odbioru karty (k.58-59)

W dniu 19 października 2005 r. pomiędzy (...) Bank (...) S.A. w W. a W. R. zawarta została umowa rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego (...). W ramach tej umowy (...) Bank (...) S.A. w W. zobowiązała się do otwarcia i prowadzenia na rzecz W. R. rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego(...)o numerze (...), zaś W. R. zobowiązał się do zapewnienia na rachunkach oszczędnościowych prowadzonych w (...) S.A. średniomiesięcznych wpływów w wysokości co najmniej 5.000 zł. Zgodnie z § 15 tej umowy, przedmiotowa umowa zastępowała pomiędzy stronami umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego (...) o numerze (...) z dnia 28 grudnia 2004 roku. Z kolei zgodnie z § 11 ust 1. przedmiotowej umowy (...) S.A. miał prawo do pobierania, bez odrębnej zgody posiadacza rachunku, należności z tytułu niedopuszczalnego salda debetowego oraz niespłaconych w terminie należności z tytułu prowizji i opłat bankowych, odsetek, transakcji dokonanych przy użyciu kart bankowych, dopuszczalnego salda debetowego, kredytu odnawialnego, innych kredytów udzielonych przez (...) Bank (...) S.A. w W. ze środków pieniężnych wpływających na rachunek oraz ze środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku. (...) Bank (...) S.A. w W. miała ponadto prawo do pobierania bez odrębnej zgody posiadacza rachunku, należności z tytułów, o których mowa w § 10 ust. 1, również z innych rachunków posiadacza rachunku prowadzonych przez (...) Bank (...) S.A. w W..

Dowody : umowa rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego (...)z dnia 19.10.2005r. (k.60-64), wykaz usług realizowanych na rzecz klientów bankowości osobistej (...) (k.65), wyciąg z Taryfy prowizji i opłat bankowych pobieranych przez (...) bank (...) Spółkę Akcyjną (k.66-70)

W dniu 19 października 2005 r. pomiędzy (...) Bank (...) S.A. w W. a W. R. zawarta została umowa kredytu odnawialnego nr (...). W ramach tej umowy (...) Bank (...) S.A. w W. udzieliła W. R. kredytu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym o nr (...) na cele konsumpcyjne, w formie limitu kredytowego w kwocie 15.000 zł (§ 1 umowy kredytowej). Stosownie do treści postanowień zawartej umowy kredytowej, W. R. był uprawniony do wykorzystania przyznanej kwoty kredytu w terminie 12 miesięcy od jego przyznania z prawem ponownego wykorzystania kredytu, po uprzedniej spłacie wykorzystanej kwoty, przez kolejne okresy 12 miesięczne (§ 2, § 3 umowy kredytowej). W razie nieprzedłużenia okresu kredytowania na kolejny okres 12 miesięczny i niedokonania spłaty całości lub części kredytu wraz z odsetkami oraz opłatami i prowizjami w umówionym terminie, zaległość z tytułu spłaty kredytu stawała się zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym, oprocentowanym według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) S.A. dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych, po upływie terminu wypowiedzenia, w stan natychmiastowej wymagalności (§16 umowy kredytu odnawialnego). Odsetki te wynoszące w dacie zawarcia umowy 29,75% obciążały W. R. jako kredytobiorcę również w sytuacji wypłaty z rachunku bankowego kwoty przekraczającej kwotę przyznanego kredytu odnawialnego (§ 14 umowy kredytowej). (...) S.A. mógł wypowiedzieć umowę w przypadku wystąpienia wypłat powodujących przekroczenie wolnych środków, braku systematycznych wpłat lub zmniejszenia wysokości systematycznych wpłat wnoszonych na rachunek w sposób zagrażający terminowemu regulowaniu zobowiązań wynikających z umowy, braku wolnych środków na spłatę rat

kredytu, wypowiedzenia umowy rachunku z przyczyn określonych w Regulaminie rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego w (...) Banku (...) S.A. (§ 19 umowy kredytowej).

Dowody : wniosek o kredyt odnawialny dla posiadacza rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego z dnia 19.10.2005r. (k.71-73), ocena zdolności kredytowej (k.74), zapytanie do systemu centralnych kartotek (k.75), umowa kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19.10.2005r. (k.76-78), oświadczenie o poddaniu się egzekucji z dnia 19.10.2005r. (k.79), wyciąg z Taryfy prowizji i opłat bankowych (k.80), wniosek o zastosowanie kompetencji (k.81), ostateczne warunki kredytu (k.82), odnowienie kredytu z dnia 22.10.2007r. (k.83), karta posiadacza rachunku z dnia 19.10.2005r. (k.84), potwierdzenie wydania karty płatniczej do rachunku o numerze (...) (k.85)

Pismem z dnia 11 lipca 2011 roku, doręczonym W. R. w dniu 4 sierpnia 2011 roku, (...) Bank (...) S.A. w W. wypowiedziała W. R. umowę kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 roku z powodu przekroczenia kwoty przyznanego kredytu odnawialnego, z okresem wypowiedzenia: 30 dni dla umowy kredytu odnawialnego i 1 miesiąc dla umowy rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego. (...) Bank (...) S.A. w W. wezwała W. R. do zapłaty należności w kwocie 16.233,14 zł wynikającej z umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 roku.

Dowody: wypowiedzenie umowy kredytu i umowy rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego z dnia 11.07.2011r. (k.86), potwierdzenie doręczenia przesyłki poleconej (k.87-88)

Pismem z dnia 29 września 2011 roku (...) Bank (...) S.A. w W. wezwała W. R. do zapłaty należności wynikającej z umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 roku, w tym kwoty 15.130,29 zł tytułem niespłaconego kapitału, kwoty 1.729,79 zł tytułem odsetek zaległych, dalszych należnych odsetek naliczanych na bieżąco według zmiennej stopy procentowej wynoszącej na dzień 29.09.2011r. 24% w stosunku rocznym, w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego wezwania.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 29.09.2011r. (k.89)

W dniu 16 czerwca 2012 r. (...) Bank (...) S.A. w W. sporządził wyciąg ze swoich ksiąg bankowych nr (...) wskazując w nim, iż wymagalne zobowiązanie W. R. z tytułu umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 roku w rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym o nr (...) na dzień wystawienia tego wyciągu wynosi 19.471,13 zł, w tym niespłacony kredyt w kwocie 15.146,24 zł i odsetki do 15.06.2012r. w kwocie 4.324,89 zł.

Dowód : wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 16.06.2012r. (k.90)

W. R. posiadał zawartą z (...) Bank (...) S.A. w W. w 2007 roku umowę kredytu mieszkaniowego hipotecznego. W maju 2010 roku W. R. stracił pracę i wtedy też na jego rachunek oszczędnościowo – rozliczeniowy o nr (...) prowadzony przez (...) Bank (...) S.A. w W. przestały wpływać regularne wpłaty pieniężne. Wówczas to pracownik (...) Bank (...) S.A. w W. doradził W. R., aby zamknąć rachunek oszczędnościowo – rozliczeniowy o nr (...) i otworzył na rzecz W. R. w (...) Bank (...) S.A. w W. nowy rachunek bankowy techniczny nr (...) przeznaczony do obsługi spłat rat zaciągniętego przez W. R. kredytu mieszkaniowego. W. R. dokonywał na rachunek bankowy nr (...) wpłat własnych w kwotach przekraczających wysokość rat miesięcznych obciążającego go kredytu mieszkaniowego zaciągniętego w tym Banku. W. R. nie dokonał zamknięcia rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego o nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. w W.. Od 2011 roku wszystkie wpłaty własne przeznaczone na obsługę spłaty rat kredytu mieszkaniowego hipotecznego z 2007 roku jak i na obsługę spłat rat z tytułu umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 roku były przez W. R. dokonywane wyłącznie na rachunek techniczny nr (...).

Dowód: zeznania W. R. (k.243-244, k.294-295)

Na prowadzony przez (...) Bank (...) S.A. w W. na rzecz W. R. rachunek bankowy nr (...), W. R. dokonał następujących wpłat: w dniu 25 października 2011 roku kwoty 2.000 zł, w dniu 2 listopada 2011 roku kwoty 2.000 zł, w dniu 1 grudnia 2011 roku kwoty 1.090 zł, w dniu 29 lipca 2011 roku kwoty 2.000 zł, w dniu 29 lipca 2011 roku kwoty 5.000 zł, w dniu 21 stycznia 2013 roku kwoty 5.000 zł, w dniu 20 marca 2013 roku kwoty 2.000 zł, w dniu 22 kwietnia 2013 roku

kwoty 3.000 zł, w dniu 20 maja 2013 roku kwoty 2.500 zł, w dniu 9 sierpnia 2013 roku kwoty 1.000 zł, w dniu 20 sierpnia 2013 roku kwoty 2.500 zł, w dniu 20 września 2013 roku kwoty 1.000 zł, w dniu 21 października 2013 roku kwoty 1.000 zł, w dniu 15 listopada 2013 roku kwotę 1.000 zł, w dniu 19 listopada 2013 roku kwotę 1.200 zł, w dniu 20 grudnia 2013 roku kwotę 800 zł, w dniu 20 stycznia 2014 roku kwotę 2.200 zł, w dniu 20 lutego 2014 roku kwotę 2.000 zł, w dniu 17 kwietnia 2014 roku kwotę 2.600 zł, w dniu 20 marca 2014 roku kwotę 2.000 zł, w dniu 20 maja 2014 roku kwotę 1.000 zł, w dniu 20 czerwca 2014 roku kwotę 1.300 zł, w dniu 18 lipca 2014 roku 1.400 zł, w dniu 21 lipca 2014 roku kwotę 300 zł, w dniu 20 sierpnia 2014 roku kwotę 2.300 zł, w dniu 19 września 2014 roku kwotę 2.500 zł, w dniu 22 września 2014 roku kwotę 500 zł, w dniu 20 października 2014 roku kwotę 2.000 zł, w dniu 20 listopada 2014 roku kwotę 1.500 zł, w dniu 19 grudnia 2014 roku kwotę 1.500 zł. Saldo rachunku bankowego nr (...) wynosiło: na dzień 21 lutego 2012 roku kwotę 2.500 zł, na dzień 22 października 2012 roku kwotę 1.000 zł, na dzień 20 listopada 2012 roku kwotę 2.900 zł, na dzień 20 grudnia 2012 roku kwotę 2.000 zł.

Saldo rachunku bankowego nr (...) prowadzonego przez (...) Bank (...) S.A. w W. na rzecz W. R. było ujemne i wynosiło: na dzień 8 lutego 2010 roku - 14.979,57 zł, na dzień 8 marca 2010 roku - 15.016,07 zł, na dzień 6 kwietnia 2010 roku - 14.893,65 zł, na dzień 6 maja 2010 roku - 15.036,50 zł, na dzień 7 czerwca 2010 roku - 15.016,50 zł, na dzień 6 lipca 2010 roku - 15.016,50 zł, na dzień 31 lipca 2011 roku - 15.130,29 zł.

Dowody : potwierdzenia wpłat (k.217-218, k.255, k.258-264), wyciągi z rachunku bankowego nr (...) (k.249-255)

W dniu 24 września 2012 roku zawarta została pomiędzy (...) Bank (...) S.A. w W. a (...)Funduszem (...)z siedzibą w K. umowa sprzedaży wierzytelności dotycząca sprzedaży wierzytelności pieniężnych wymienionych w załączniku nr 1 do tej umowy stanowiących przysługujące (...) Bank (...) S.A. w W. łącznie 14 337 bezspornych i wymagalnych wierzytelności pieniężnych wynikających różnych tytułów, w tym z tytułu dokonanych przez zbywcę czynności bankowych, obejmujące należności główne oraz związane z tymi należnościami roszczenia o odsetki ustawowe. Przedmiotem ww. umowy była między innymi należność wynikająca z umowy kredytu odnawialnego nr (...) dla rachunku bankowego o numerze (...) z dnia 19 października 2005 roku na kwotę 15.146,24 zł.

Dowody : umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 24.09.2012r. (k.30-43), wyciąg z listy dłużników (k.44)

Pismem z dnia 9 listopada 2012 r. (...) Bank (...) S.A. w W. zawiadomiła W. R., iż na podstawie umowy z dnia 24 września 2012 r. dokonała przelewu wierzytelności z tytułu kredytu odnawialnego na rzecz (...)Funduszu (...)w K..

Dowód: zawiadomienie o przelewie wierzytelności z dnia 09.11.2012r. (k.23)

Pismem z dnia 9 listopada 2012 r. (...)Funduszu (...)w K. wezwał W. R. do zapłaty kwoty 20.599,01 zł w terminie do dnia 19 listopada 2012 r., tytułem wierzytelności wynikającej z umowy o kredyt odnawialny nr (...) - (...) -270-41 zawartej w dniu 28 grudnia 2004 r. (...)Fundusz(...)z siedzibą w K. zawiadomił jednocześnie W. R. o zawarciu w dniu 24 września 2012 roku pomiędzy (...) Bank (...) S.A. w W. a (...)Funduszem (...)z siedzibą w K. umowy sprzedaży ww. wierzytelności. Pomimo wezwania do dobrowolnej zapłaty W. R. nie uregulował na rzecz (...)Funduszu (...)z siedzibą w K. przedmiotowej należności.

Dowód : przedsądowe wezwanie do spłaty zadłużenia z dnia 09.11.2012r. (k.24)

Okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie były częściowo bezsporne pomiędzy stronami i wynikały ze zgromadzonych w niniejszej sprawie wyżej powołanych dokumentów, których wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd dokonał ponadto w niniejszej sprawie ustaleń stanu faktycznego na podstawie dowodu z przesłuchania pozwanego W. R. (k. 243-244, k.294-295) Zeznaniom pozwanego Sąd dał wiarę w całości jako logicznym, spójnym, znajdującym potwierdzenie w pozostałej części zgromadzonych w sprawie dowodów w postaci dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Na podstawie art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. (§ 2 cyt. przepisu)

Na mocy art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły.

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że w dniu 19 października 2005 r. pomiędzy (...) Bank (...) S.A. w W. a W. R. zawarta została umowa rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego (...), w ramach której (...) Bank (...) S.A. w W. zobowiązała się do otwarcia i prowadzenia na rzecz W. R. rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego (...) o numerze (...), zaś W. R. zobowiązał się do zapewnienia na rachunkach oszczędnościowych prowadzonych w (...) S.A. średniomiesięcznych wpływów w wysokości co najmniej 5.000 zł. W dniu 19 października 2005 r. pomiędzy (...) Bank (...) S.A. w W. a W. R. zawarta została umowa kredytu odnawialnego nr (...) w rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym o nr (...) na cele konsumpcyjne, w formie limitu kredytowego w kwocie 15.000 zł. Pismem z dnia 11 lipca 2011 roku, doręczonym W. R. w dniu 4 sierpnia 2011 roku, (...) Bank (...) S.A. w W. wypowiedziała pozwanemu umowę kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 roku z powodu przekroczenia kwoty przyznanego kredytu odnawialnego, z okresem wypowiedzenia: 30 dni dla umowy kredytu odnawialnego i 1 miesiąc dla umowy rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego.

W pierwszej kolejności jako bezzasadny ocenić należało podniesiony przez pozwanego W. R. w niniejszej sprawie zarzut braku legitymacji czynnej powoda (...) Funduszu (...) z siedzibą w K..

Potwierdzeniem faktu nabycia przez powoda wierzytelności przysługującej przeciwko pozwanemu z tytułu zawartej przez pozwanego z (...) S.A. umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 r., przypisanego do rachunku bankowego nr (...), a tym samym legitymacji czynnej po stronie powoda w niniejszej sprawie, jest dołączona przez powoda do pozwu umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 24.09.2012r. (k.30-43) zawarta z wierzycielem pierwotnym pozwanego wraz z wyciągiem z listy wierzytelności nabytej na podstawie tej umowy (k.44). Strona powodowa zawarła z wierzycielem pierwotnym (...) S.A. umowę przelewu wierzytelności w formie pisemnej, a jej integralną częścią jest płyta CD w postaci trwałego zapisu elektronicznego, zawierająca załącznik w postaci wykazu dłużników - wykaz wierzytelności objętych umową, w tym wierzytelności z tytułu zawartej przez pozwanego z (...) S.A. umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 r., przypisanego do rachunku bankowego nr (...). Wykaz wierzytelności stanowiący załącznik do umowy cesji obejmuje wierzytelności przysługujące w stosunku do pozwanego sformułowane w żądaniu pozwu. Na wydruku z listy wierzytelności (k.44) widnieje informacja, zamieszczona automatycznie, zawierająca dane o umowie przelewu, mocą której cesjonariusz nabył tą wierzytelność. Oznaczenie wierzytelności stanowiących przedmiot umowy przelewu może nastąpić przede wszystkim w ten sposób, że określony zostanie stosunek prawny, z którego ona wynika. Ważne jest przy tym wskazanie stron owego stosunku, świadczenia, jak również jego przedmiot. Zbycie wierzytelności jest również skuteczne, gdy co prawda w umowie przelewu nie została ona dokładnie zindywidualizowana, ale jest to możliwe przy pomocy analizy treści stosunku prawnego, z którego ona wynika. Wskazanie wierzytelności jest bowiem konieczną przesłanką rozporządzenia nią w drodze przelewu, z tym, że jak w każdym wypadku zawarcia umowy, możliwe jest poszukiwanie jej treści w drodze właściwie zastosowanej wykładni oświadczeń woli stron. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1999 r. w sprawie o sygnaturze akt IIICKN 423/98). W umowie sprzedaży wierzytelności z dnia 24.09.2012r. oznaczono jej strony, ogólny przedmiot jako wierzytelności pieniężne w stosunku do dłużników cesjonariusza wynikających z zawartych z nimi umów tzw. bankowych. Indywidualizacja każdej konkretnej wierzytelności jest możliwa dzięki załączonej do umowy płyty CD, która zawierała bazę danych obejmującą zbiorczy, uporządkowany wykaz nabytych wierzytelności z przyporządkowanymi numerami identyfikacyjnymi dla

każdego dłużnika, co umożliwi jego wskazanie, jako stronę stosunku, z którego wierzytelność wynika i określenie wysokości świadczenia konkretnego dłużnika.

Tym samym (...) Fundusz (...) z siedzibą w K. w sposób należyty wykazał, że nabył, na podstawie umowy cesji z dnia 24 września 2012 r., zawartej z (...) Bank (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wierzytelność przysługującą przeciwko pozwanemu z tytułu zawartej przez pozwanego z (...) S.A. umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 r., przypisanego do rachunku bankowego nr (...).

Jako bezzasadny ponadto ocenić należało podniesiony przez pozwanego W. R. zarzut przedawnienia całości roszczenia powoda objętego żądaniem pozwu w niniejszej sprawie.

Wierzytelność przysługującą przeciwko pozwanemu z tytułu zawartej przez pozwanego z (...) S.A. umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 r., przypisanego do rachunku bankowego nr (...) stanowiła roszczenie związane z prowadzeniem przez (...) S.A. działalności gospodarczej, skoro (...) Bank (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. jest instytucją bankową zajmująca się profesjonalnie m.in. zawieraniem ze swoimi klientami umów kredytu oraz umów rachunku bankowego. Do przedawnienia roszczeń z tytułu zawartej przez pozwanego z (...) S.A. umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 r. znajduje zatem zastosowanie art. 118 k.c., zgodnie z którym jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Termin od którego zaczyna biec przedawnienie roszczenia wskazany jest zaś w art. 120 § 1 k.c., zgodnie z którym bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. (...) S.A. wystosował do pozwanego W. R. pismo z dnia 11 lipca 2011 roku (k.86), doręczone pozwanemu w dniu 4 sierpnia 2011 roku (k.87), w którym (...) Bank (...) S.A. w W. wypowiedziała pozwanemu umowę kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 roku z powodu przekroczenia kwoty przyznanego kredytu odnawialnego, z okresem wypowiedzenia: 30 dni dla umowy kredytu odnawialnego i 1 miesiąc dla umowy rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego i jednocześnie wezwała W. R. do zapłaty należności w kwocie 16.233,14 zł wynikającej z umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 roku. (...) S.A. wobec pozwanego o zapłatę należności wynikającej z umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 roku stało się zatem wymagalne w dniu 4 września 2011 roku i ulegało przedawnieniu z dniem 4 września 2014 roku. Pozew w niniejszej sprawie powód (...) Fundusz (...) z siedzibą w K. wniósł natomiast w dniu 30 listopada 2012 roku, a zatem przed upływem terminu przedawnienia roszczenia objętego jego treścią.

Stosownie do treści art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Regułę tę potwierdza przepis art. 232 zdanie pierwsze k.p.c. zgodnie z którym to strony obowiązane są wskazywać dowody dla potwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W sprawach cywilnych rzecz Sądu nie jest więc zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Podkreślić należy, iż obowiązek przedstawiania dowodów spoczywa na stronach, a to w myśl zasady wyrażonej również w art. 3 k.p.c. Zgodnie z art. 3 k.p.c. i art. 232 k.p.c. Sąd nie ponosi odpowiedzialności za rezultat postępowania dowodowego, lecz w myśl zasady kontrydiktoryjności dysponentami postępowania dowodowego są strony. Podkreślić również należy, iż zachowana w przepisie art. 232 zdanie drugie k.p.c. możliwość przeprowadzenia przez Sąd dowodu nie wskazanego przez stronę, z urzędu, wykorzystywana może być jedynie w szczególnie wyjątkowych sytuacjach i nie może prowadzić do zastępowania strony w spełnianiu jej obowiązków, gdyż działanie Sądu z urzędu mogłoby zostać odebrane jako naruszenie prawa do bezstronnego sądu i odpowiadającego mu obowiązku przestrzegania zasady równego traktowania stron (zob.: wyrok SN z dnia 12 grudnia 2000 r., V KKN 175/00, OSP 2001/7 – 8/116).

Konkludując, Sąd nie może przyjąć za prawdziwe twierdzeń powoda zawartych w treści uzasadnienia pozwu, jeżeli budzą one wątpliwości. Tymczasem w rozpoznawanej sprawie wątpliwości te istniały, a to wobec faktu, iż w treści złożonego sprzeciwu pozwany podniósł przede wszystkim zarzut bezzasadnego, tj. dokonanego z naruszeniem treści § 19 tej umowy wypowiedzenia pozwanemu przez (...) Bank (...) S.A. w W. pismem z dnia 11 lipca 2011 roku umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 roku w rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym o

nr (...) z powodu przekroczenia kwoty przyznanego kredytu odnawialnego. Dla zweryfikowania tego zarzutu i oceny zasadności wypowiedzenia umowy zachodziła potrzeba przeprowadzenia dowodu z historii rachunku bankowego pozwanego w celu ustalenia w jaki sposób doszło do powstania zadłużenia skutkującego wypowiedzeniem umowy.

Zarządzeniem z dnia 16 kwietnia 2014 roku (k.193) Przewodniczący zobowiązał pozwanego do złożenia w terminie 21 dni: historii rachunku bankowego numer (...) prowadzonego przez Bank (...) SA Oddział przy ulicy (...) w K. w szczególności obejmującej informację kiedy ten rachunek został zamknięty o ile został zamknięty, czy występowało na nim saldo debetowe i w jaki sposób było pokrywane, historię spłat umowy kredytu odnawialnego przypisanego do tego rachunku, oraz historii rachunku bankowego numer (...) prowadzonego przez Bank (...) SA Oddział przy ulicy (...) w K. w szczególności obejmującej informację kiedy rachunek został założony, czy było do niego przypisane saldo debetowe, czy takie saldo występowało, w jaki sposób było pokryte, czy rachunek został zamknięty i z jakiego powodu, albo pisemnego upoważnienia dla jego pełnomocnika z urzędu adw. A. W. do uzyskania tych dokumentów pod rygorem ujemnych skutków procesowych przewidzianych w art. 233§2 k.p.c. i art. 242 k.p.c. polegających na pominięciu dowodu z tych dokumentów jeśli zostaną przedstawione po upływie terminu lub uznaniu, że pozwany stawia przeszkody w przeprowadzeniu dowodu.

Pozwany W. R. zwrócił się do Banku (...) S.A. o nadesłanie historii rachunku bankowego numer (...) prowadzonego przez Bank (...) SA Oddział przy ulicy (...) w K. oraz historii rachunku bankowego numer (...) prowadzonego przez Bank (...) S.A., jednakże w odpowiedzi Bank (...) S.A. w piśmie z dnia 01.10.2014r. (k.224) oświadczył pozwanemu, że rachunek oszczędnościowo – rozliczeniowy numer (...) został zamknięty w dniu 12.10.2012r.. Wierzytelność z tytułu umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 roku w rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym o nr (...) została zbyta przez Bank (...) S.A. na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności na rzecz (...) Funduszu (...) z siedzibą w K., zaś dokumentacja dotycząca umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 roku w rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym o nr (...) została przekazana na rzecz nabywcy wierzytelności. W związku z powyższym w celu uzyskania informacji dotyczących ww. wierzytelności należy kierować zapytania do nabywcy wierzytelności.

Postanowieniem z dnia 9 października 2014 roku Sąd Rejonowy w (...) zwrócił się do Banku (...) (...) w K. ul. (...) K. o nadesłanie historii rachunku bankowego numer (...) prowadzonego przez bank (...) SA oddział przy ulicy (...) w K. dla pozwanego W. R. (PESEL (...) 09 20 02 857) w szczególności obejmującej informację kiedy ten rachunek został zamknięty o ile został zamknięty, czy występowało na nim saldo debetowe i w jaki sposób było pokrywane, historię spłat umowy kredytu odnawialnego przypisanego do tego rachunku, historii rachunku bankowego numer (...) prowadzonego przez bank (...) SA oddział przy ulicy (...) w K. dla pozwanego W. R. (PESEL(...)) w szczególności obejmującej informację kiedy rachunek został założony, czy było do niego przypisane saldo debetowe, czy takie saldo występowało, w jaki sposób było pokryte, czy rachunek został zamknięty i z jakiego powodu. W odpowiedzi Bank (...) S.A. w piśmie z dnia 20.10.2014r. (k.225) oświadczył, że przekazanie żądanych informacji stanowiłoby ujawnienie tajemnicy bankowej i musiałoby znajdować uzasadnienie w obowiązujących przepisach prawa. Zgodnie bowiem z treścią art. 105 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo bankowe, bank może udzielić informacji stanowiących tajemnicę bankową na żądanie sądu w związku z prowadzonym postępowaniem spadkowym lub o podział majątku między małżonkami albo prowadzoną przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy sprawą o alimenty lub rentę o charakterze alimentacyjnym. Żądane informacje mogą być udzielone na wniosek W. R. lub w oparciu o pisemne upoważnienie udzielone dla banku przez W. R. do przekazania określonych informacji dla wskazanej osoby lub jednostki organizacyjnej.

Powód na udowodnienie swojego roszczenia wynikającego z tytułu umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 roku w rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym o nr (...) powołuje się jedynie na umowę sprzedaży wierzytelności z dnia 24.09.2012r. (k.30-43), wyciąg z listy dłużników (k.44) oraz wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 16.06.2012r. (k.90). Dokumenty te, jako prywatne, stanowią jedynie dowód tego, że osoba które je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.). Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 15 marca 2011 r. (P 7/09, OTK-A 2011/2/12) uznał, że art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1997 r. – Prawo bankowe, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece

oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 131 poz. 1075), w związku z art. 244 § 1 i art. 252 k.p.c., w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych banku w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji RP. Wystawiony przez Bank (...) S.A. wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 16.06.2012r. (k.90) nie korzysta więc z domniemania prawdziwości zawartych w nim twierdzeń. W konsekwencji z samego faktu, że powód stwierdził istnienie zadłużenia pozwanego w Banku (...) S.A. nie wynika że wierzytelność wynikająca z tytułu umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 roku w rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym o nr (...) istnieje wysokości wskazanej w wyciągu z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 16.06.2012r. (k.90), ani też że istnieje w ogóle. To powód – w sporze z konsumentem – pozwanym, musi udowodnić istnienie dochodzonej wierzytelności, okoliczności jej powstania oraz jej wysokość.

Zgodnie bowiem z § 19 umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 19 października 2005 roku w rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym o nr (...), (...) S.A. mógł wypowiedzieć umowę w przypadku wystąpienia wypłat powodujących przekroczenie wolnych środków, braku systematycznych wpłat lub zmniejszenia wysokości systematycznych wpłat wnoszonych na rachunek w sposób zagrażający terminowemu regulowaniu zobowiązań wynikających z umowy, braku wolnych środków na spłatę rat kredytu, wypowiedzenia umowy rachunku z przyczyn określonych w Regulaminie rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego w (...) Banku (...) S.A. Z kolei zgodnie z umową rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego (...)z dnia 19.10.2005r., (...) Bank (...) S.A. w W. miała prawo do pobierania bez odrębnej zgody posiadacza rachunku, należności z tytułów, o których mowa w § 10 ust. 1, również z innych rachunków posiadacza rachunku prowadzonych przez (...) Bank (...) S.A. w W..

Tymczasem powód wbrew spoczywającemu na nim ciężarowi dowodu nie wykazał, kiedy prowadzony na rzecz pozwanego przez (...) S.A. rachunek bankowy numer (...) został zamknięty, czy występowało na nim saldo debetowe i w jaki sposób było pokrywane, w jaki sposób spłacano kredyt odnawialny przypisany do tego rachunku, ani też kiedy prowadzony na rzecz pozwanego przez (...) S.A. rachunek bankowy numer (...) został założony.

Tym samym powód nie wykazał, że zachodziły podstawy do wypowiedzenia pozwanemu umowy kredytu odnawialnego i postawienia całej sumy zadłużenia w stan wymagalności. Należy zgodzić się z poglądem wyrażonym w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2013 roku (IV CSK 679/12), że naruszenie warunków umowy kredytu nie zawsze będzie uzasadniać jej wypowiedzenie. W sytuacji, gdy przeterminowana należność jest niewielka w stosunku do udzielonego kredytu, bank powinien podjąć działania zmierzające do zweryfikowania sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy pod kątem możliwości spłaty kredytu. W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Najwyższy wskazał, że badając skuteczność wypowiedzenia umowy kredytowej w wyniku skorzystania przez bank z uprawnienia najbardziej dotkliwego dla kredytobiorcy, niewątpliwie należy rozważyć skalę i stopień naruszeń kredytobiorcy z uwzględnieniem między innymi wysokości udzielonego kredytu, czasu na jaki został udzielony, dotychczasowej realizacji warunków umowy. Wobec twierdzeń pozwanego, że zapewniał na rachunku numer (...) środki na pokrycie co miesiąc spłaty raty, należnych odsetek i prowizji i miał wolne środki na pokrycie tych należności na innym rachunku w tym samym banku, a zadłużenie powstało na skutek obciążenia rachunku tymi należnościami za jeden miesiąc (w kwocie stukilkudziesięciu złotych) z uwagi na brak środków, należało zbadać historię obu rachunków pozwanego, dokonywanych przez niego wpłat i obciążeń. Wnioski dowodowe dotyczące tych dokumentów złożyły obie strony. Bank, który zawarł umowę z pozwanym a następnie zbył wierzytelność dochodzoną pozwem na rzecz powoda nie udzielił potrzebnych dokumentów ani Sądowi - z uwagi na tajemnicę bankową, ani pozwanemu mimo jego prośby pisemnej. Ze stanowiska banku wynikało, że wszelkie dokumenty dotyczące zbytej wierzytelności przekazane zostały powodowi. W tej sytuacji negatywne skutki nie przedstawienia Sądowi dowodu z opisanych dokumentów winny obciążać powoda, a nie pozwanego. Sąd uznał zatem, że powód nie wykazał zasadności żądania pozwu, gdyż nie przedstawił dowodów potwierdzających zaistnienie podstaw do wypowiedzenia umowy kredytu podczas gdy pozwany tę okoliczność kwestionował.

Zgodnie z art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Skutek przelewu polega bowiem na tym, że zmieniają

się jedynie osoby stosunku zobowiązaniowego, a poza tym pozostaje on taki sam, jaki istniał przed dokonaniem przelewu. W następstwie przelewu zatem nie może pogorszyć się sytuacja dłużnika. Dlatego też art. 513 § 1 k.c. przyznaje dłużnikowi prawo zgłaszania wobec nabywcy wierzytelności wszelkich zarzutów, jakie przysługiwały mu przeciwko zbywcy wierzytelności. Mogą to przy tym być zarówno zarzuty związane ze źródłem powstania zobowiązania, jak również zarzuty dotyczące czynności prawnych, czy też działań i zdarzeń późniejszych, np. dotyczące przedawnienia roszczenia. (zob. komentarz do art. 513 k.c., [w:] Komentarz do kodeksu cywilnego pod red. G. Bieńka: Księga trzecia Zobowiązania tom I, Warszawa 2005). Zarzuty pozwanego dotyczące zasadności wypowiedzenia umowy kredytu mogą być zatem skutecznie podnoszone także wobec powoda jako nabywcy wierzytelności.

W tym stanie rzeczy oddalono powództwo na podstawie wyżej powołanych przepisów.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca proces obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, w tym wynagrodzenie pełnomocnika fachowego strony. Zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 6 grudnia 2013 roku adw. A. W. pełnił obowiązki pełnomocnika pozwanego W. R. ustanowionego z urzędu (k.135, k.142). Za pełnione czynności należało więc przyznać mu wynagrodzenie, którego wysokość wynika z § 6 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. 2013 poz. 461). Zasądzono zatem od (...)Funduszu (...)z siedzibą w K. na rzecz W. R. kwotę 2.952 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, która to kwota w całości stanowi koszty zastępstwa procesowego pozwanego przez pełnomocnika z urzędu adwokata A. W..